

Розділи 4-6

Жодних уколів!

На шостий день, у неділю, мені знову зателефонувала моя сестра Тея. Попри вихідний, вона була в редакції.

— Джеронімо! Як ти там?

— Та от... гм... трохи застудився... — промимрив я і вдавав, нібито чхаю. — Чху!

Тея схвильовано пропищала:

— То я відвезу тебе до лікаря. Він тобі призначить лікування. Можливо, якісь ін'єкції.

— Ні! — вереснув я перелякано. — Жодних уколів! Я відчуваю, що застуда вже минає!

Однак Тея, дуже підозрілива за вдачею, не бажала дати мені спокій:

— Джеронімо, мені сказали, що ти ходив до доктора Мауштайна. Навіщо? В чім річ?

Жодних

уколів!

Я вже не мав сили вдавати, буцімто все гаразд:
— Дійсно, в мене є невеличка проблема...
Насправді купа проблем...

— Що за проблеми? Скажи мені! Раптом
я зможу тобі чимсь зарадити?

Із глибини приміщення на тому кінці почув-
ся дзвінкий голос:

— У Джеронімо якісь проблеми?

Я впізнав його — то був голос мого кузена
Пулапки.

Ви його знаєте? Він гендлює секонд-хендом
і є власником **«БАЗАРУ КУЛЬГАВОЇ БЛОШИЦІ»**.

А ще я почув тоненький голос Бенджаміна,
мого улюбленого племінника:

— Щось не так із дядьком Джеронімо? Дайте
мені слухавку — я хочу привітатися з ним!

Моя сестра **пропищала**.

— Джеронімо, я зараз увімкну гучний зв'я-
зок, щоб усі могли тебе почути.

Я почав нерішуче:

— Кхгм... тож я пішов до доктора Мауш-
тайна... до психоаналітика, бо я боюся літати,

Жодних

уколів!

боюся темряви, боюся вийти з дому! Я всього боюся, коротко кажучи!

— То що сказав тобі... писко-аналітик?
запитав Пулапка.

— Він сказав, щоб одужати, я маю фобіям протиставити свою волю.

— Що-що? Він сказав, це алергія? Чи треба пити олію?

— фобії — це страхи!

Він сказав, щоб їх перемогти, треба виявити волю!

Пошта для директора Стілтона!

За пів години мені подзвонили у двері.

ДЗЕЛЕНЬ!

ДЗЕЛЕНЬ!

ДЗЕЛЕНЬ!

Я вирішив не відчиняти.

Але дзвоник не припиняв дзеленчати.

Ззовні долинув тоненький голосок:

— Пошта для директора Стілтона!

Я не відповів.

Проте голосок на-
полягав:

— Як приємно
пахне цей пакет, що
я доставив директо-
рові Стілтону! М-м...

Пошта для

ДИРЕКТОРА СТИЛТОНА!

ЗАІНТРИГОВАНИЙ,

я наблизився до дверей.

Голосок тим часом **не вгавав:**

— На мою думку, це коробка сирних цукерок... Так-так-так, пахощі з пакета ясно свідчать, що там цукерки «Сир у шоколаді»!

у мене аж слина потекла.

А медовий голосок вів своєї:

— Ох, який же щасливий має бути директор Стілтон, що отримує поштою такі ласощі!.. А мені тим часом треба йти. Я вже йду... Залишаю **ПАКЕТ** під дверима і йду собі... Віддаляюся... Я вже на сходах... Я вже далеко... дуже далеко...

Я зачекав кілька хвилин, щоб перестрахуватися. Тоді взяв ключ, вклав у замкову **шпарину**, обережно обернув його та відчинив двері.

Я вистромив носа...

Сир у шоколаді

Шість лап трьох гризунів умить підхопили мене і, наче мішок, завантажили в машину.

— Рятуйте! — волав я — Мене викрадають!

Машина, вискнувши шинами, рвучко рушила і **ПОМЧАЛА!**

За кермом була моя сестра Тея, поруч із нею

сидів Пулапка, а на задньому сидінні мені склав компанію мій племінник Бенджамін.

— Я **БОЮСЯ**
ВИХОДИТИ З ДО-
МУ! — **репетував**
я перелякано.

— **Облиш!** — урвав мене кузен. — Просто не думай про це!

Він запхав мені до рота порцію сиру в шоколаді:

— Ось! Це тебе вгамує на деякий час...

Як можна бути таким занудою?

Я хотів стояти на своєму, наполягти, мовляв, не маю жодного наміру чи бажання виходити з дому, але в мене був повний рот смачнющого сиру!

Я обожнюю сир у шоколаді!

А Пулапка ще й **під'юджував**:

— Скажи лишень, кузене, ти віддаєш перевагу шоколадним цукеркам з якою начинкою? Із сиром таледжіо чи з гострою горгонзолою... чи, може, із *шоколадно-робіловим кремом?*

І, не даючи мені часу відповісти, заштовхнув мені в рот тартуфелу (смачну моцарелу

Сир

у шоколаді

з вершковим кремом, покриту стружкою гіркого шоколаду).

— Як тобі, кузене, смакує? — питав Пу-
лапка, розпаковуючи чергову ко-
робку сирного **шоколаду**

й **випічки** з лого-
типом найславні-
шої столичної кон-
дитерської.

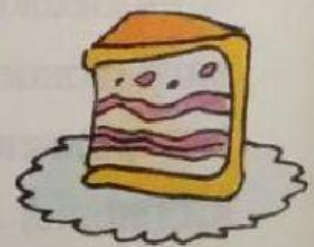

До мене потроху
починав повертатися

добрий гумор! Бенджамін теж
ласував солодощами й вигукував у захваті:

— Ось, дядьку Джеро-
німо, тут є сирне пе-
чиво із шоколадними
краплями! І зацук-
рована шкірка пар-
мезану!

Потім він запро-
понував маскарпіно

Сир

у шоколаді

(тобто маскарпоне під кремом) моїй сестрі Теї.

— Тітонько, скуштуйте, це смачно!

Сирно-шоколадні ласощі були такими смачними, що ми їх ум'яли в рекордні терміни.

**ПОГЛИНАЮЧИ
СМАКОЛИКИ**

й балакаючи з племінником, я заледве помічав, як минає час...

Аж ось машина зупинилася.

- Чи не дивно, що такий розумний гризун, головний редактор, дозволив так легко себе обдурити?
- Як гадаєш, тебе могли б так само спокусити смаколиками?
- Серед виділених слів познач ті, які були тобі невідомі. Добери до них схожі за значенням.